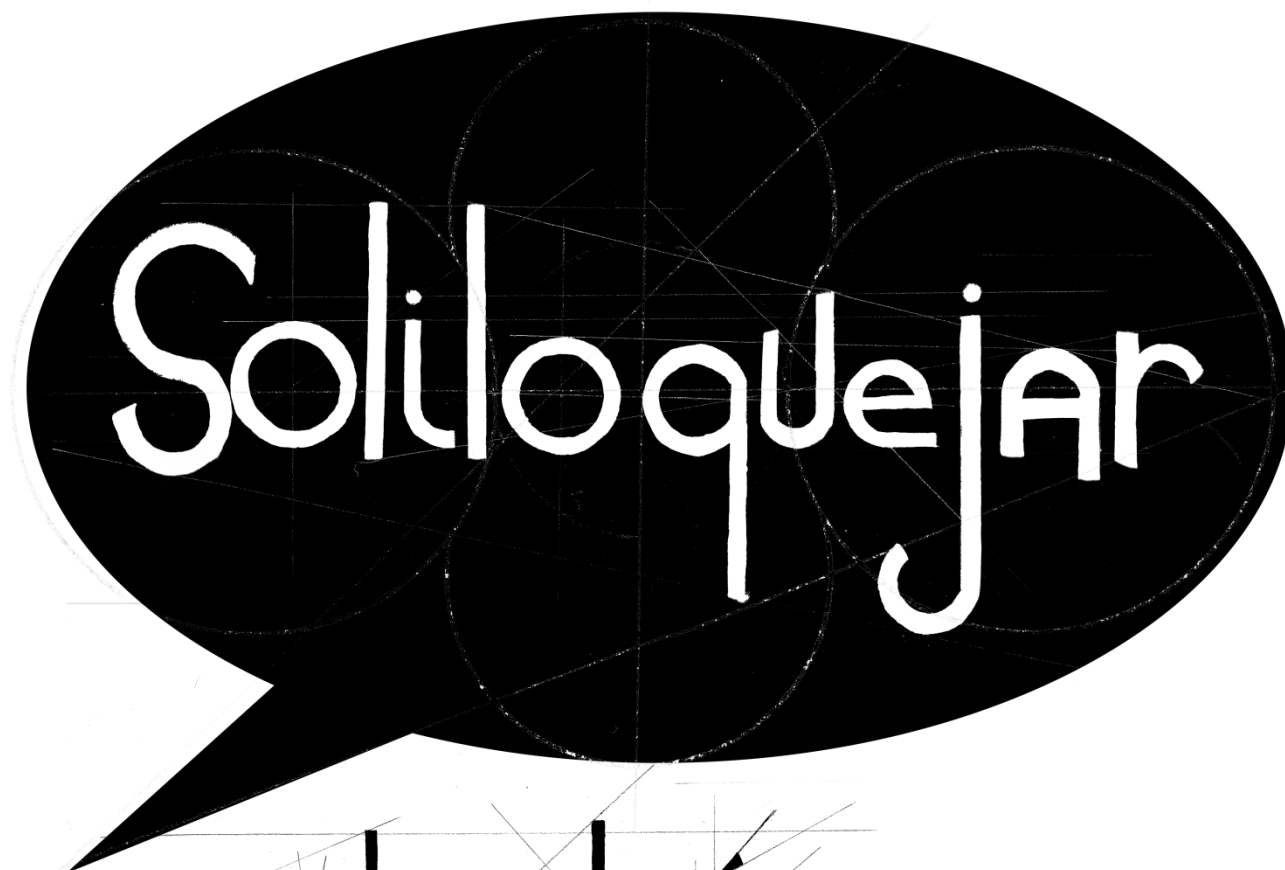

Amb Algú

ELEJE

Soliloquejar amb algú és un conte urbà.

Aquest text té com a propòsit mostrar la solitud d'alguns personatges perduts que habiten una ciutat qualsevol, remarcant la interconnexió que existeix entre ells. Fent una reflexió sobre l'individu, el col·lectiu, i sobre la solitud del ciutadà urbà contemporani.

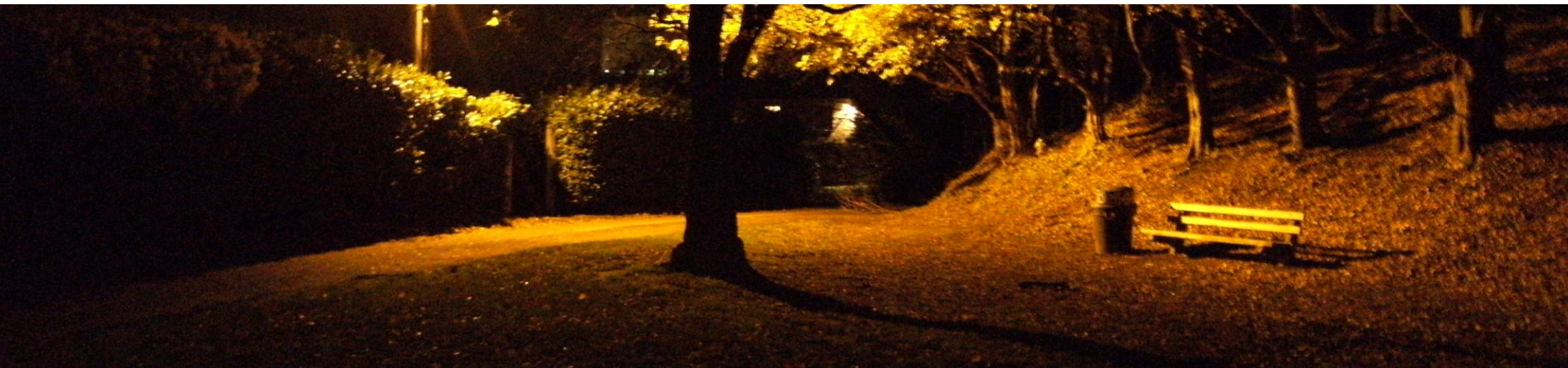
Plantegem una proposta musical i actoral, on tot el conte és explicat com si es tractés d'un **concert** on cada personatge parla dels seus desitjos i de les seves impossibilitats per relacionar-se.

A veure... com dir-ho...

Dic, que és un **conte urbà**. Un història coral situada a la ciutat.

Un conte de personatges estancats en una post adolescència prolongada. Personatges plens de coses per dir, però sense saber com fer-ho. Aparcats en un racó de la ciutat. Exacte! Sí, és això! Com si aquests personatges fossin cotxes aparcats sense cap lloc on anar. Violència continguda dins uns cossos dòcils.

Hi ha un personatge absent que tots han vist i que els hi remou alguna cosa. No el veuen pas patint, el veuen feliç. Sol, però feliç. Aquest **estrany** farà despertar als altres personatges un sentiment animal, unes ganes de marxar lluny sense preocupar-se per l'hora de tornar.

Parlant clar...

Soliloquejar amb algú és un espectacle, un circ, de personatges.

Uns personatges sols que desitgen, però no actuen. Que el concepte “Facta non verba” no el tenen gaire agafat. Que parlen, parlen molt, i parlen sols.

O sigui que pretenem focalitzar les coses a les què ens aferrem per tal sentir-nos una mica més acompanyats, una mica menys sols. Vaja, sí... crec que més o menys seria això.

Tot això des d'un llenguatge i una estètica de carrer, de plaça, de parc i de barri, com la dels personatges.

Cada personatge té la seva veu, el seu altaveu o amplificador particular des d'on dir les coses.

És tan complex això de comunicar...

L'Espai dins la ficció

Tot succeeix en un parc urbà, un d'aquests parcs que funcionen com a succedani de naturalesa enmig de la ciutat, on els arbres s'han transformat en abocadors o urinaris, on els bancs oloren a pixat o a cervesa, i on encara hi podries trobar una cabina telefònica inútil des de la qual no pots ni emetre ni rebre trucades. Un lloc que no té cap més utilitat que engolir persones que volen gaudir, o no, de la solitud.

Un espai públic on un **tio estrany** ha decidit, sense demanar permís a ningú, quedar-s'hi

L'Espai teatral

Doncs a escena, concretament, hi haurà 7 *micros* i 7 *amplis*, un per cada un dels intèrprets.

També hi haurà un banc, un lloc on estar-s'hi, on deixar passar el temps.

Els personatges estaran distribuïts per l'espai de manera que s'hi accentui la seva individualitat, i són ells mateixos els que fan aparèixer el parc a l'espectador a través de codis interpretatius i el text.

Sinopsi

Un parc urbà on diversos personatges hi deixen perdre el seu temps.

El temps passa fins que de cop hi ha alguna cosa que fa que s'aturin, que observin, que prenguin consciència d'ells mateixos i decideixin actuar, fer alguna cosa.

Un **tio estrany** ha aparegut al parc, s'ha creuat amb ells i els mira directament als ulls. Això activarà un estat d'alerta i que farà que tots aquests personatges acabin confluint en una nit, la nit on aquest parc acabarà en flames.

Unes **flames** que ho cremen tot per tal de poder tornar a començar.

El personatge absent

El personatge absent, una herència de Bernard-Marie Koltés,

Tenim un personatge molt actiu, molt viu i a la vegada exclòs de la societat, contraposat a un seguit de personatges estancats i parats en un racó de la ciutat deixant passar el seu temps a l'espera d'alguna cosa.

Uns personatges immersos en una ressaca, en una boira que els manté porucs i amb fred, un fum que els ennuvola l'imaginari i els priva d'actuar.

El Noi

Hi ha un Noi que és un *tio* molt normal, podria ser el teu veí, no sé què vols que et digui. Guapo, amb un cotxe... un *tio* que surt de festa i es fot fins al cul... com el teu veí, vaja.

Aleshores podríem dir que aquesta nit busca una cosa diferent. El persegueixen, és perseguit, li donen una pallissa, etc. Un *tio* d'aquests que viu el present, Carpe Diem.

—Però aquesta nit es trobarà un ocell que provarà d'agafar sense ferir-lo.

Com el teu veí!

OSCAR CASTELLVI

Llicenciat a l'Institut del Teatre de Barcelona (2008).
Membre d'AlGalliner on ha estrenat: "Els justos" d'Albert Camus (2013), "La ràbia que em fas de" Juli Disla (2012) i "Tres Tristos Traumes" de Pasqual Alapont (2004).
Recentment ha participat a "Traduccions" de Brian Friel, LaPerla29 (2014) i "Toc Toc" de Laurent Baffie, Club Capitol (2013-2014).
Ha estat membre del T6 del TNC (2009-2013) on estrena: "No parlis amb estranys" d'Helena Tornero, "Atraco, paliza y muerte en agbanäspach" de Nao Albet i Marcel Borràs, "Groenlàndia" de Jordi Faura, "L'ombra al meu costat" de Marilia Samper, "Voyager" de Marc Angelet, "T-error" de Jordi Oriol, "Una història catalana" de Jordi Casanovas, "Gang Bang" de Josep Maria Miró Coromina, "Vimbodí vs. Praga" de Cristina Clemente, "Lluny de Nuuk" de Pere Riera, "A mi no em diguis amor" de Marta Buchaca i "M de Mortal" de Carles Mallol.

SE QUE MAI DIRE RES RELEVANT

La noia del gos

També hi ha una Noia, una noia que té un gos. Una noia que s'ha pres molt seriosament allò de que els 30 anys són els nous 20 anys. Una post-adolescent prototípica.. Una tarada.

Una cagona que no s'atreveix a fer res que la tregui del seu espai de seguretat. Fins que un dia fa la gran proesa de moure's de lloc, de canviar de parc. S'oblida del seu gos i la *lia parda*.

Allà, al nou parc, es troba un **tio estrany** i tindrà la genial idea de espiar-lo i observar-lo periòdicament. Com si fos un detectiu. Un dia s'hi acostarà.

Ella també podria ser la teva veïna.

MÍRIAM MARCET

Sortida del Institut del Teatre i de The Rose Bruford College (UK), i ha completat la seva carrera a Eòlia i l'Escola Víctor Hernández i amb professionals com Coralina Colom, Gemma Reguant, Natalia Menéndez, Bernard Fontbuté, Kevin Cripps, Tess Dignan, entre d'altres.

En teatre ha treballat a "Torniquet" amb Carlos Be, "Electra" amb Konrad Zchiedrich, "TOC TOC" d'Iván Morales, "Prime Time" de Martí Torras i Paula Blanco o "Forests" amb Calixto Bieito, entre d'altres.

En cinema ha treballat a "Au però Au" de Guillermo Barberá.

A televisió ha treballat a "Kubala, Moreno, Manchón" de Diagonal Tv, varies temporades de l'"El cor de la ciutat" de TV3, a la minisèrie "Clara Campoamor. La mujer olvidada" per TV1 o "Der Clan" per Grundy UFA (Alemanya).

UN HOME AGENOLLAT AL MEU COSSAT
DIENT-LI COSSUT A DORELLA AL MEU GOS
NO M'ENGARDA MÀGICA CONFIANÇA

MARIA HERNÁNDEZ

Sortida de l'Institut del Teatre ha completat la seva carrera amb cursos amb Nuria Legarda (Entrenament Daulte), Pep Vila (clown) i Moreno Bernardi (Biomecànica).

Els seus últims treballs ha estat "Cèl.lules T" i "Obsolescence" amb EL EJE, "Atrapados en la red" amb la companyia RE-TEATRO i "Gemma Pèl" amb la companyia sortida del Galliner.

Ha protagonitzat diversos curtmetratges de l'ESCAC, entre ells "ANNA" dirigit per Cristina Sánchez.

Ha participat també en els "10 minuts" de la Sala Beckett.

L'Ocell

L' Ocell és el que en diríem, parlant clar i català, una marrana. Va a la discoteca amb la faldilla més curta que trobi al armari per tal de impressionar als *tios* de la pista.

Amb una mica de sort algun *tio* se la follarà malament a sobre d'un cotxe.

Un ocell que vola de nit, però que en realitat només vol que li abracin el plomissol, i l'acariciïn el bec mentre ella dorm tranquil·la.

ON EM VOLEU ABRACAR?

La Noia de la finestra

La Noia de la finestra és una nena. És una nena, que tot s'ho imagina des del llit, potser està més a l'altre barri que no pas a aquest

Doncs toca't els collons! No et fot que la nena aquesta l'únic que vol és jugar al parc amb els nens i fer-lis pastissos. Algú l'hauria de despertar, de fer-li obrir els ulls.

Però somiant i somiant des del llit potser acaba coneixent el seu príncep blau, el seu superheroi particular.

MAR PAWLOWSKY

Sortida de l'Institut del Teatre ha completat la seva carrera amb cursos amb Nuria Legarda (Entrenament Daulte), Isaac Alcaide i Moreno Bernardi (biomecànica).

Els seus últims treballs han estat "Cèl.lules T" i "Obsolescence" amb EL EJE, "Exorcismes d'una nit d'estiu" una lectura dramatitzada de Marc Rosich i "La porta Rashô" dirigit per Jordi Vilà.

Ha participat en el llargmetratge "Tots volem el millor per ella" de Mar Coll, "Requisitos para ser una persona normal" de Leticia Dolera.

SI HE DE SEGUIR MIG ADORMIDA FINS QUE EM MORI
PREFEREIXO SOMIAR MÉS PROFUNDAMENT
SOMIAR DE VERITAT

MARC RIBERA

Sortit de l'Institut del Teatre i Eòlia, format com a alumne i també professor d'Entrenament actoral Daulte, ha entrenat gimnàstica artística al CAR.

Els darrers treballs són "Obsolescence" amb El EJE, "La tercera parte del mar" dirigit per Valeria Villar, "Rinoceront" dirigida per Carme Portacelli, "Cèl•lules T" amb EL EJE, "La festa de les cadires" dirigit per Roger Torns, "La ventafocs, amb ritme dels '50" un musical de La Roda Produccions, o "Vete a la mierda, mi amor" de Retorcía Teatre.

Juan i Pedro

El Juan i el Pedro són dos *pavos* que es passen la vida tirats a un banc del parc fumant porros i veient la vida escapant-se entre *boquilles* i *bollicaos*.

Els dos *matxotes* volen escapar de la pressió i del conflicte. Que no fan mal a ningú inflant-se de marihuana! Saps? El que passa és que estan tan empanats que no parlen gaire. No parlen gaire entre ells. M'entens?

Però clar aquests *ninis* de sèrie els ha de passar alguna cosa per a que puguin ser interessants. Un dia el **tio estrany** s'apropa a Pedro i li diu: "Cuidado".

Hauran de deixar el seu *rotllo* sedentari i hauran de moure's cap a alguna banda, potser no en la direcció correcta. Aleshores és allò... allò lo típic de... que se'n adonen del valor de la seva amistat, i tal, i tal...

ERIC BALBÀS

Sortit de l'Institut del Teatre, ha completat la seva carrera fent cursos d'interpretació amb Tonucha Vidal, Andrés Lima, Nuria Legarda (Daulte), Agustí Estadella i de biomecànica amb Moreno Bernardi.

Els seus últims treballs són "Al començament" dirigit per Boris Rotenstein, "OBSOLESCENCE" (El Eje) dirigit per Àlex D. Capó, "FAMILYIA" de The Mamzelles Teatre a Àtrium, "Se fue en un barco" dirigit per Joan Vázquez a l'Almeria Teatre, "Cèl•lules T" (El Eje) dirigit per Gerard Nicasi, "No pujaràs a l'Àtic" dirigit per Jumon Erra a l'Àtic22, i "Antígona.Garzón" dirigit per Boris Rotenstein, entre d'altres.

TE IMAGINARÉS QUE ESA PUTA CABINA FUERA UN ASCENSOR?

ME GUSTARIA PEGARLE UNA PAIZA A ALGUIEN

El tio estrany

A **Soliloquejar amb algú** creiem que la música i el teatre no han de separar-se en un espectacle.

Per això comptem amb la presència d'un músic a mode de trobador que canta tota la història perquè pugui ser rebuda com les primeres històries de la humanitat.

Aquest, el músic, serà el **tio estrany**.

ÀLEX MARTEEN

Titulat en interpretació a l'estudi Nancy Tuñón-Jordi Oliver, estudis complementats amb dansa (Vàrium, Coco Comín, Aules), cant (Daniel Anglès) i música.

Ha participat en diferents muntatges teatrals produïts pel CAET Terrassa (dirigits per Pep Plà, Antonio Damasco i Jorge Picó), així com diferents musicals i workshops especialment de tipus "cabaret": "Noches de Cabaret" o la "CABARETaDa".

Ha estat finalista del concurs Sona9 amb el grup "Monsieur Cactus", amb el qual va publicar un CD al 2014.

Ha produït música per cinema i teatre: "La desaparició del Huanca", "Vinyoli i el seu domini màgic" i "Litus", així com remescles i sessions de música electrònica.

...CIBADA...

Direcció i autoria

Actualment cursa 4rt de Direcció i Dramatúrgia a l'Institut del Teatre. Diplomant a La Casona en arts escèniques. Segueix formant-se com a actor amb Santiago Zannou, Boris Rotenstein, Berty Tovías, Muntsa Alcañiz o Andrés Lima. Cursa tallers de dramatúrgia a l'Obrador de la sala Beckett amb Pau Miró, Helena Tornero, Jordi Oriol i José Sanchis Sinisterra.

Com a autor ha estrenat “Tinguem un fill” (Sala Porta4), “La festa de les cadires” (Obrador de la sala Beckett, Teatre Regina i Àtic 22) i “Com si mitja taronja gegant se m'estigués pixant a sobre” (Porta 4 i Teatre del Raval), de les quals també n'és el director. També “Woyzeck Caducat” que s'estrenarà al Círcol Maldà la temporada 14/15.

És professor d'història i teoria del teatre a La Central de Teatre. Ha estat l'ajudant de direcció a “Animals de companyia” escrit per Estel Solé i dirigit per Marília Samper, i ha estat assistent de dramatúrgia de “Safari Pitarra” de Jordi Oriol i Josep Pedrals al TNC.

La companyia

ELEJE

Eugenio Barba deia que un espectacle teatral és impossible de dur a terme si no es fa sota una xarxa familiar, de convivència i de confiança. La nostra companyia neix a partir de l'amistat que ens uneix.

El voler fer la teva feina amb la gent que estimes pot confondre's amb una certa actitud pueril; a nosaltres ha estat el que ens ha donat l'empenta per donar forma a tot allò que ens uneix.

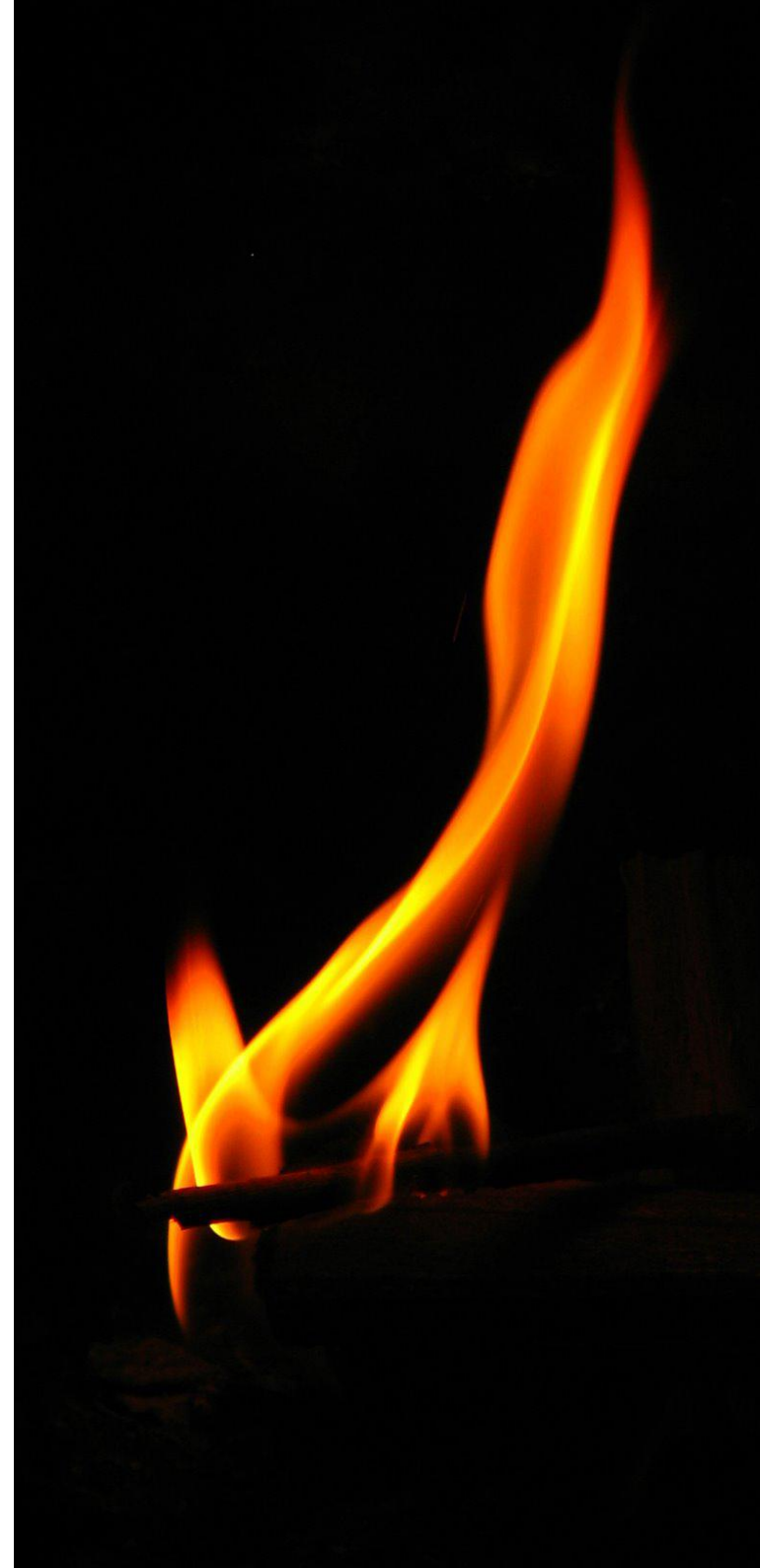
L'art no és res més que compartir expressivament els ponts que uneixen a les persones. Compartim modes de treballar, l'art que ens agrada, l'art que volem fer i, perquè no, també el nostre dia a dia.

Entenem que la vida és de qui la mossega amb força, i per tant volem ser el nostre propi motor per a

treballar. En les creacions hi trobem el moviment que ens mantindrà en vida.

Vam parir la companyia per crear i començar des de sota, perquè a sota hi ha totes les coses aprehensibles; per fer la feina dura, perquè només així s'entén la professió teatral en la seva totalitat; basant-nos en el treball col·lectiu, perquè creiem que és la força que pot fer canviar el món.

Volem fer un teatre honest, compromès, cru i que impacti en l'espectador; i això només ho podem avalar amb la feina, suant i treballant com a artesans per a una interpretació original i de qualitat.

Cost ideal del espectacle

#	Concepte	Unitat	Cost
Equip artístic			
1	Director / Dramaturg	2.000,00	2.000,00
1	Dissenys d'escenografia	1.200,00	1.200,00
1	Dissenys de vestuari	1.800,00	1.800,00
1	Dissenys d'il·luminació	1.500,00	1.500,00
	Total equip artístic		6.500,00
Repartiment			
7	Actors (brut) x 1 mes assaig	938,49	6.569,43
	S.S.		2.167,91
7	Actors (brut) x 3 set funció	705,00	4.935,00
	S. S.		1.628,55
	Total repartiment		15.300,89
Producció			
1	Construcció escenografia	1000	1.000,00
1	Confecció vestuari	1.400,00	1.400,00
1	Carectorització	450,00	450,00
1	Lloguer furgoneta	150,00	150,00
1	Despeses material tècnic	50,00	50,00
1	Fungibles	50,00	50,00
1	Tintoreria	120,00	120,00
1	Producció	500,00	500,00
1	Imprevistos	200,00	200,00
	Total producció		3.920,00
Publicitat i promoció			
1	Video	200,00	200,00
2	Material de merxandatge	150,00	300,00
	Total publicitar i promoció		500,00
TOTAL			26.220,89

Contacte

690.127.042

elejecia@gmail.com

www.wix.com/eleje